

Η μαύρη κουκίδα που βλέπαμε από ψηλά στο βάθος του μεγάλου κατηφορικού
χωματόδρομου έμοιαζε στο καθαρό φως σαν μια παράξενη μεγάλη "μαύρη μπάλα". Όμω
ς ήταν πολύ μακριά ακόμα...
Όσο όμως πλησιάζαμε και
μεγάλωνε στην
θέα,
φαινόταν πλέον ότι επρόκειτο για κάποια μεγάλη τρύπα ή στρογγυλή
σπηλιά... ή
μήπως

Την σκέψη μου διέκοψε η φωνή Του Ουριήλ που έδινε απάντηση σε προηγούμενο ερώτημα
μου..

----- Δράκοντας !...ναι... έχεις δίκιο που ρώτησες.... είπε ο Ουριήλ σχεδόν γελώντας...

----- Αρέσκεται σφόδρα ο πονηρός, να "ενδύεται" ονομάτων που προκαλούν τον ανθρώπινο
φόβο για να επιβληθεί εύκολα και να επιτύχει τα δόλια σχέδια του...

----- Διάβολος !..... Αληθινό !... και "αγαπημένο" του όνομα, συνέχισε ειρωνικά.... Ο άθλιος
έχει πηγαία ροπή να Διαβάλει, να συκοφαντεί και να διαστρεβλώνει
την αλήθεια με το ψέμα και την πλάνη.....

----- Σατανάς !.... το όνομα αυτό σημαίνει "εναντιούμενος" και του το έδωσε ο ίδιος Ο
Πατέρας Θεός όταν εναντιώθηκε μαζί Του και τον έδιωξε από τον Αληθινό κόσμο !.....

...Καθώς προπορευόταν, σταμάτησε ξαφνικά , γύρισε με κοίταξε και απρόσμενα απλώνον
τας τα χέ
ρια Του
μου πρότεινε
ένα ξύλινο μικρό κουτί σε μέγεθος πορτοφολιού,
λέγοντας μου....

----- Πάρτο και κράτησε το γερά, πρόσεξε μην το απολέσεις !.. Ότι και να συμβεί να

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

παραμείνεις ήρεμος και νηφάλιος... Ότι και να δεις μη φοβηθείς !... Μην παραπλανηθείς και μην πιστέψεις ότι και αν δεις, και ότι και αν ακούσεις από οποιονδήποτε !... Σε προειδοποιώ, ότι τώρα θα χρειαστείς και την Πίστη σου, που θα δοκιμαστεί... Και όχι από εμένα !....

Μη μείνεις Πίσω... να είσαι πάντα κοντά μου και μη σταματήσεις να με ακολουθείς !.....Κοντά μου !.... Πάντοτε κοντά μου !.....

Η ξαφνική αλλαγή της στάσης του Ουριήλ με το απροσδόκητο " δώρο" και τα παράξενα λόγια Του με έκαναν να τρομάξω !... Πολύ παράξενα λόγια !.... Και τα τελευταία τα τόνισε τόσο δυνατά !.....

Για πρώτη φορά έβλεπα τον Ουριήλ να συμπεριφέρεται κατ αυτό τον τρόπο.... και να δείχνει ότι βρισκόταν σε μια " περίεργη" φάση ετοιμότητας !...

Τώρα που είχαμε φθάσει πλέον αρκετά κοντά, ξεχώρισε καθαρά πως η μαύρη "μπάλα" δεν ήταν παρά η είσοδος ενός μεγάλου σκοτεινού τούνελ !.....

Λίγα μέτρα πριν την είσοδο ο Ουριήλ σήκωσε ξαφνικά το αριστερό του χέρι κάνοντας μια κίνηση σαν να έδιωχνε κάποιο έντομο από το πρόσωπό Του...

Εγώ, ακλουθώντας Τον κατά πόδας, όπως μου είχε τόνισει, μπήκαμε μαζί στο σκοτεινό αυτό τούνελ !....

Με μιας και με το πρώτο βήμα που κάναμε στο εσωτερικό του, η σκοτεινή σήραγγα "φωτίστηκε" με εκτυφλωτικό "ψυχρό" λευκό φως που κατά περίεργο τρόπο έμοιαζε να είναι σαν κάτι το "ζωντανό" και να "κινείται" γύρω μας.... το τούνελ φαινόταν απροσδιόριστα μακρύ και έδειχνε να έχει μια ατέρμονη ανηφορική ελικοειδή κατεύθυνση με πολλές στενότερες στοές με μεγάλες άσπρες τοξοειδείς πόρτες που μερικές ήταν ανοιχτές

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

κατά μήκος δεξιά και αριστερά, και που άρχισαν να "φωτίζονται"
και αυτές και να διακρίνονται καθαρά καθώς προχωρούσαμε ...

Ακολουθώντας κατά γράμμα τις εντολές που μου είχε δώσει Ο Ουριήλ αλλά και πιεσμένος από άγχος και από κάποιο ανεξήγητο φόβο που περιέργως είχε φωλιάσει μέσα μου,
αντιλήφθηκα ξαφνικά τον εαυτό μου να είμαι σχεδόν γαντζωμένος στην πλάτη Του !.....

Απότομα, το τούνελ άρχισε να "περιστρέφεται" με μεγάλη ταχύτητα αυξάνοντας την ένταση του φωτός, ενώ εμείς να παραμένουμε σταθεροί και να κινούμαστε μέσα σ' αυτό !...

Όταν.... ξαφνικά και ενώ περνούσαμε ήδη από την πρώτη στοά και από το πουθενά, εμφανίστηκε ένας... αγαπημένος και στενός παιδικός μου φίλος ... ο οποίος είχε πεθάνει πριν πολλά χρόνια, όταν στην τρέλα της εφηβείας μας εκείνο το καλοκαίρι, σκοτώθηκε σε μια από τις βουτιές που κάναμε από ψηλά στη θάλασσα, χτυπώντας με το κεφάλι σε βράχο.... και ο απρόσμενος θάνατος του τότε με είχε κυριολεκτικά συγκλονίσει.....

Η έκπληξη μου ήταν πολύ μεγάλη όταν συνειδητοποίησα το απίθανο γεγονός που συνέβαινε ... πως είναι δυνατόν σκέφθηκα...

Δεν πρόλαβα όμως να συνέλθω από την έκπληξη, όταν ένιωσα να με τραβάει από το χέρι - και μάλιστα αυτό που κρατούσα το κουτί που μου είχε δώσει ο Ουριήλ - να με τραβάει προς τη στοά και να μου λέει.. ---- "
μπορούμε να συνεχίσουμε το παιχνίδι μας έχουμε μπροστά μας πολύ καλοκαίρι ακόμα !....
"

Θυμήθηκα όμως τα λόγια Του Ουριήλ και τραβήχτηκα απότομα, τρέχοντας με όλη μου την δύναμη να Τον πλησιάσω και πάλι όσο μπορούσα πιο κοντά, γιατί προς στιγμή είχα μείνει μερικά βήματα πίσω...

Όταν..... από την δεύτερη στοά που ήμουν έτοιμος να προσπεράσω εκείνη την στιγμή....

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

Παρουσιάστηκε ολοζώντανος ο νεκρός Πατέρας μου !.....

Έπαθα σοκ !... Πως είναι δυνατόν ? τραύλισα.... Πατέρα Εσύ.... εδώ ? Καλά Πως ?.....

----- Σε περίμενα για να γυρίσουμε σπίτι γιέ μου... έχουμε να κάνουμε πολλά ακόμα...

Ήμουν Συγκλονισμένος... έτοιμος να πέσω στην αγκαλιά του καθώς είχε ανοίξει τα χέρια του να με υποδεχτεί !...

Στιγμιαία όμως μου ήρθαν πάλι ξαφνικά στο μυαλό τα λόγια του Ουριήλ...

"... Μην παραπλανηθείς και μην πιστέψεις ότι και να δεις.... ότι και αν ακούσεις... κι από οποιονδήποτε"

Αν και με δυσκολία...βρήκα τη δύναμη, και έκανα ένα βήμα πίσω, αρχίζοντας πάλι να τρέχω προς το μέρος Του Ουριήλ που είχε περάσει αρκετά πιο μπροστά, με τα λόγια Του να βουίζουν συνεχώς στο κεφάλι μου

Όμως αισθάνθηκα κάπως περίεργα... όταν διαπίστωσα ότι Ο Ουριήλ όχι μόνο συνέχιζε "αδιάφορος" σε ότι συνέβαινε αλλά ούτε ως συνήθως, δεν με βοηθούσε να καταλάβω τι συνέβαινε ... με τις πολύτιμες συμβουλές και τις επεξηγήσεις Του !...

Κάπως "μπερδεμένος" συνέχισα με γρήγορα βήματα και βρέθηκα και πάλι να τον ακολουθώ κατά πόδας !

Όταν ξαφνικά.... και πάλι από το πουθενά και από μια στοά στο πλάι εμφανίστηκε μια ομήγυρης από "στρατιώτες" με περίεργες μωβ στολές με κίτρινα φαρδιά σιρίτια που έβλεπα για πρώτη φορά και άγρια/σκληρή όψη να έρχονται απειλητικά προς το μέρος

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

μου κραδαίνοντας " παράξενες ράβδους" - "όπλα",
υπέθεσα....

Κοίταξα αμέσως με φόβο τον Ουριήλ και τον είδα να συνεχίζει να περπατά ατάραχος και
"αδιάφορος" σαν να μην συμβαίνει τίποτα !

Ενστικτωδώς και για να αμυνθώ προέταξα κρατώντας το ψηλά, το ξύλινο κουτί που μου
είχε δώσει ο Αρχάγγελος..... τότε συνέβη κάτι που δεν το περίμενα.... Όλοι τους
σταμάτησαν ξαφνικά, έσκυψαν το κεφάλι και κατέβασαν τα χέρια τους που ήταν υψωμένα
απειλητικά εναντίον μου και έμειναν ακίνητοι !.....

"...Ότι και να συμβεί να παραμείνεις ήρεμος και νηφάλιος...Ότι και να δεις μη φοβηθείς !..."

αντηχούσαν συνεχώς τα λόγια Του Ουριήλ στα αυτιά μου !.....

Όμως η εικόνα δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί.... όταν απροσδόκητα συνέβη αυτό το απίστευτο
γεγονός που με έφερε σε όρια κατάρρευσης και λιποθυμίας....

Ξαφνικά και ανάμεσα από τους "στρατιώτες" ξεπροβάλλει η αγαπημένη μου μητέρα
ολοζώντανη, αν και πεθαμένη εδώ και 4 χρόνια ... να τρέχει με αγωνία
προς το μέρος μου φωνάζοντας το όνομά μου και με ανοιχτή την αγκαλιά της να έρχεται
κατ' επάνω μου.....

Ένωθα τόσο μεγάλη την ανάγκη να την πάρω στην αγκαλιά μου να την φιλήσω, τόσο πολύ
που μου είχε λείψει και τόσο που την είχα νοσταλγήσει, να την βλέπω ξαφνικά μπροστά μου
ολοζώντανη, και χαρούμενη να με κοιτάζει όπως πάντα με τόση αγάπη !.....

Όμως και πάλι με μεγάλη... με πολύ μεγάλη δυσκολία και χαρμολύπη, σταμάτησα ακριβώς
την ύστατη στιγμή πριν την σφίξω στην αγκαλιά μου.... και ενώ μου κράταγε ήδη το χέρι, ε
γώ άρχισα να οπισθοχωρώ κάνοντας

πίσω βήματα... ενώ εκείνη προσπαθούσε μα με τραβήξει προς το μέρος της.....

*"... Μην παραπλανηθείς και μην πιστέψεις ότι και να δεις.... ότι και αν ακούσεις... κι από
οποιονδήποτε"*

*Σχεδόν είχε αρχίσει να με αγκαλιάζει όταν απότομα, με δύναμη και με πόνο ψυχής την
έσπρωξα μακριά μου.....καθώς με την άκρη του ματιού μου είδα ότι Ο Ουριήλ είχε
απομακρυνθεί αρκετά πλέον από εμένα...*

*Με όση δύναμη μπορούσα να αντλήσω την παρούσα στιγμή, στην άσχημη ψυχολογική
κατάσταση που βρισκόμουν, έτρεξα όσο μπορούσα πιο γρήγορα να φθάσω στον Ουριήλ που
είχε απομακρυνθεί πολύ, ενώ οι πόρτες στις πλαϊνές
στοές άρχισαν να ανοίγουν η μία μετά την άλλη με θόρυβο και να ακούγονται διάφορες
μπερδεμένες φωνές μα το μόνο που ξεχώριζα ήταν που καλούσαν το όνομα μου.....*

*Έφθασα με κόπο αυτή τη φορά Τον Ουριήλ και προσπάθησα να Τον σκουντήσω αλλά
μάταια,
ς και
για άγνωστη δύναμη
δεν με άφηνε να Τον ακουμπήσω !....*

λε

Το αποκορύφωμα.... ασύλληπτο !!.....

*Είχαμε φθάσει σε μια απίστευτα τεράστια κλειστή επιβλητική " σάλα" κτισμένη από λίθους
κρυστάλλου με πανύψηλο θόλο στο μέγεθος μιας μεγάλης πλατείας, με χαμηλό και "θερμό"
αυτή τη φορά φωτισμό που ξαφνικά και σε ακανόνιστο χρόνο, άλλαζε το φως
"σε διάφορα
πιο " βαριά" χρώματα όπως
μωβ- γκρι, γκρενά, βαθύ μπλε,
βαθύ πράσινο με
αναλαμπές λευκού/χρυσού
γύρω και ενδιάμεσα.... ενώ φαινόταν ένα λεπτό
σύννεφο καπνού ή ομίχλης
να αιωρείται μπροστά από μια τεράστια πύρινη κινούμενη σφαίρα, ένα φλεγόμενο συνεχές*

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

ενεργειακό πεδίο, μια απίστευτα ισχυρή περιστρεφόμενη ενέργεια, σε συνεχή ροή, που οποιοσδήποτε και να πλησίαζε ήταν αδύνατον να διαπεράσει....

Όσο πλησίαζα η έντονη θερμότητα άρχισε να καπαλίζει το δέρμα μου και το ισχυρό ενεργειακό πεδίο να με απωθεί με δύναμη μακριά....

*"Και κατά ανατολές του παραδείσου της Εδέμ, έθεσε τα χερουβείμ, και την ρομφαίαν την φλογίνην την περιστρεφόμενην, δια να φυλάττωσι την οδόν του δέντρου της ζωής .
[ΓΕΝΕΣΙΣ ΚΕΦ. Γ:24]"*

μου ήρθαν πάλι στον νου οι στίχοι από το βιβλίο της Γένεσης.....

.....και από το απόκρυφο βιβλίο του Ενώχ...

"Ανυψώθην ούτω, μέχρι του ουρανού, και μετ ολίγον έφθασα εις τον τοίχον του, κτισμένον με λίθους εκ κρυστάλλου. Γλώσσαι πυρός κινούμεναι με περικύκλωσαν. Έρχισα να καταλαμβάνομαι υπό φόβου. [ΑΠΟΚΡΥΦΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΝΩΧ ΚΕΦ. 14 (XIV) παρ.10] "

Σταμάτησα και κοίταξα με αγωνία γύρω μου να βρω Τον Ουριήλ.....

Όμως δυστυχώς δεν μπορούσα να τον δω πουθενά !..... Αυτό με ανησύχησε πάρα πολύ, γιατί εδώ που είχα φθάσει και βρισκόμουν με τις οδηγίες Του, πλέον ένιωθα εγκαταλειμμένος, απροστάτευτος και έρμαιο αγνώστων σε μένα πολύ ισχυρών δυνάμεων που ένιωθα πως δεν μπορούσα να τις αντιμετωπίσω μόνος μου.....

Στον πανικό που άρχισε να με κυριεύει μου ήρθαν πάλι στον νου τα λόγια του Αρχάγγελου και σ' αυτά προσπάθησα απελπισμένα να βρω βοήθεια.....

"...Ότι και να συμβεί να παραμείνεις ήρεμος και νηφάλιος...Ότι και να δεις μη φοβηθείς !... "

"...Σε προειδοποιώ, ότι τώρα θα χρειαστείς και την Πίστη σου, που θα δοκιμαστεί....Και όχι από εμένα !...."

Τι θα μπορούσαν να σημαίνουν άραγε τα τελευταία λόγια και πως θα μπορούσαν να με βοηθήσουν στη θέση που βρισκόμουν ?...

Προσπάθησα για μια ακόμη φορά και όσο πιο προσεκτικά μπορούσα να ψάξω μια λύση, μια κάποια ένδειξη κάποιας μυστικής εξόδου που σε κάποια συζήτηση που είχαμε στο παρελθόν μου είχε αν θυμάμαι καλά μιλήσει, ότι ... Ο Χριστός με την Ανάστασή του είχε δημιουργήσει κάποιο "Ρήγμα" διαφυγής που παραμένει πάντα ενεργό και "ανοιχτή" πόρτα εξόδου και διαφυγής από τον παράνομο/Matrix κόσμο του Εωσφόρου /λαλδαβαώθ που βρισκόμουν εγκλωβισμένος όμως δυστυχώς όσο και αν προσπάθησα να διακρίνω κάτι ή να βρω κάποια ένδειξη για κάτι τέτοιο δεν κατόρθωσα τίποτα.....

Και τώρα που όσο ποτέ άλλοτε χρειαζόμουν την βοήθεια Του Ουριήλ στην δύσκολη κατάσταση που βρισκόμουν Ο Ουριήλ είχε εξαφανιστεί !.... Αυτό πάλι πως να το ερμηνεύσω ?.....

Όμως.....

Ο Ουριήλ δεν ήταν κάποιος τυχαίος.... Ήταν Αρχάγγελος και μάλιστα ο Τέταρτος κατά σειρά ιεραρχίας από Τον Ταξιάρχη Μιχαήλ..... και στην πρώτη Βαθμίδα και Σειρά των Επτά Αρχαγγέλων που πλαισιώνουν Τον Μοναδικό Πατέρα Θεό !!..... Και εγώ λοιπόν πόσο ανάξιος και μικρός φαίνομαι να ζητώ να Τον κρίνω και να παραπονιέμαι πως .. με εγκατέλειψε !.... Ενώ μου το είχε πει πολύ πριν άρχιζε αυτή η "δοκιμασία" και με είχε προειδοποιήσει ?.....

Αυτό είναι λοιπόν !!!.....

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianou
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

Μια ξαφνική Ηρεμία αγαλλίαση και ανακούφιση θα μπορούσα να πω με είχαν πλέον καταλάβει και όχι μόνο δεν είχα πλέον κανένα φόβο αλλά μια παράξενη πρωτόγνωρη ψυχική δύναμη με είχε "γεμίσει" και κυριεύσει.....

Αυτή ακριβώς τη στιγμή έβγαλα από την τσέπη που φύλαγα με προσοχή το μικρό ξύλινο κουτί που μου είχε δώσει Ο Ουριήλ και το άνοιξα.....

*Μέσα σε βελούδινη επένδυση... Ένας Ξύλινος Σταυρός !... και χαραγμένα πέντε κεφαλαία Ελληνικά γράμματα...ΙΧΘΥΣ ! [Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ]
!!....*

Έβγαλα τον Σταυρό με προσοχή από το κουτί και τον έσφιξα στο δεξί μου χέρι φέρνοντας το αριστερά στο μέρος της καρδιάς, όπως θυμήθηκα τον συμβολικό χαιρετισμό του Ουριήλ με τους άλλους Αρχαγγέλους και ταυτόχρονα γονάτισα στο δεξί γόνατο κάνοντας προσευχή/επίκληση Στον Ταξιάρχη, με τα ίδια λόγια όπως ακριβώς τα θυμόμουν, που έψαλλαν οι πιστοί όταν τους ελευθέρωσαν τότε οι Άγγελοι.....

-----"Έχων Σε Προστάτην και Βοηθόν, Φύλακα και Ρύστην της ψυχής μου της ταπεινής, Μιχαήλ Πρωτάρχα και Μέγα Ταξιάρχα τούτη την ώρα κινδύνου Συ μοι Βοήθησον. Αμήν !

Και εγένετο το Μέγα θαύμα !....

Μια φωτεινή χαραμάδα λευκού φωτός στην αρχή και κατόπιν μια φαρδιά πόρτα πλημμυρισμένη από ουράνιο φως, ακριβώς δίπλα από το φλεγόμενο ενεργειακό συνεχές, άνοιξε διάπλατα !....

Δυο Θολές γιγάντιες φιγούρες στην αρχή άρχισαν να καθαρίζουν και να γίνονται "φυσιολογικές" στα μάτια μου, η μία πιο μπροστά, η άλλη να ακολουθεί και να σχηματίζονται καθαρά οι μορφές Του Ταξιάρχη Αρχάγγελου Μιχαήλ του οποίου και την βοήθεια επικαλέστηκα και να ακολουθεί η "γνωστή και αγαπημένη πλέον" μορφή του Ουριήλ !....

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

Αντίκρισα για πρώτη φορά από τόσο κοντά.. με Δέος Τον Μιχαήλ... πόσο επιβλητικά δυνατό αλλά ταυτόχρονα και πόσο γλυκό το πρόσωπο Του !...

*Με ανείπωτη ανακούφιση και χαρά διέκρινα ένα ελαφρό μειδίαμα που "έδειχνε" να με "υποδέχεται" στον **Αληθινό Κόσμο** !...*

Έσκυψα το κεφάλι σε ένδειξη σεβασμού και ευχαριστιών για την Σωτηρία μου και γονάτισα φέρνοντας το δεξί χέρι με τον σταυρό στο μέρος της καρδιάς μου !...

Όταν, για πρώτη φορά άκουσα την επιβλητική φωνή Του Ταξιάρχη !..

----- Σήκω και μην καθυστερείς !...

Σήκωσα το κεφάλι αμέσως και Τον είδα να κάνει μια κίνηση με Το χέρι δείχνοντας προς Τον Ουριήλ, και να επαναλαμβάνει

-----Μην καθυστερείς... Ο Ουριήλ σε περιμένει !.....

Είχα πλέον μέσα μου τόσο μεγάλη χαρά και ενέργεια που πετάχτηκα σαν ελατήριο και έτρεξα προς το μέρος Τους....

Και ενώ Ο Ταξιάρχης όσο ξαφνικά παρουσιάστηκε το ίδιο ξαφνικά εξαφανίστηκε... το πλατύ χαμόγελο Του Ουριήλ που με υποδέχτηκε με χαρά, με "ανέβασαν" στον Παράδεισο !!.....

----- Καλώς ήλθες λοιπόν στον Αληθινό Κόσμο !!.....

ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ... καθ' Ημετέραν Εικόνα και καθ' Ομοίωσιν... - [Αποσπάσματα]. - Θ,

Συντάχθηκε απο τον/την Nikos Stylianos
Κυριακή, 16 Αύγουστος 2020 11:42

Συνεχίζεται....